

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XlIX. De Cautione rati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

VII.

Cautio obligatoria sine expressione causæ utroque jure est inefficax etiam stipulatione interveniente, ut puta, promittes? promitto, etsi de super instrumentum confectum sit. text. in c. si cautio 14. de fide instr. & ibi Felin. num. 1. l. cum de indebito. 25. §. fin. ff. de probat. Roman. in l. generaliter n. 5. ff. de V. O. Gail. 2. obs. 13. num. 9. Cum cautio sine causâ extorqueri non debeat. Aretin. in l. 2. solut. matrim. Alex. in l. stipulationum. n. 12. V. O. per l. hac stipulatio 14. §. 1. ff. ut leg. nom. cav. quæ autem sit iusta præstandæ cautionis causâ, illud iudicis arbitrio relinquitur. gloss. in l. omnibus & gloss. in l. ult. ff. de iudic. Menoch. 2. arb. jud. cas. 148. n. 1. & 2. v. infra Obligatio.

VIII.

Cautio (seu provisio aut pactio) privata non adimit beneficium l. penult. quæ in fraud. cred. Don. 9. comm. 15. Excipiuntur casus l. ult. §. 14. C. de jur. delib. & l. ult. C. de pact. convent.

IX.

Cautione nemo onerandus est supervacua l. hac stipulatio 14. in fin. ut leg. nom. cav. Cujac. ad l. 29. fam. ercisc. utile tamen sæpè etiam expresse cautiones adjicere, etiam si jure communi provisum sit, arg. l. 54. §. 1. ff. locat.

X.

Cautionis beneficio multa impetrantur quæ aliàs non concederentur, l. 3. & 4. ff. de usufr. ear. rer. l. 7. ff. de cond. & dem. l. 18. de usufruct. leg. ubi C. A. thes. 2.

XI.

Contractus cautè ineundi. Unde merito observanda Severi & Antonini Admonitio. in l. 2. C. de furt. disce cautius negotiari. Wesemb. in Parat. Cod. de rest. milit. omnes contractus sunt captionibus obnoxii, juxta Horatium lib. 2. serm. Satyr. 3.

adde cicuta

Nodosi tabulas centum: mille adde catenas,

Effugiet tamen hæc sceleratus vincula Protheus.

Id enim est addere catenas, i. e. cautiones & vincula obligationum. Et ob id nodosus dicitur, quod adhibeatur in vincendis omnibus obligationibus. Ovid. in epist. ad Lydig. vid. Cujac. in recit. C. ad tit. de R. V. A. §. 1. p. 316. in fin. Captio tamen cautelæ in præjudicium juris alterius interposita non sunt ferendæ, Gail. de Arrest. c. 1. in fin. & c. 11. num. ult.

XII.

Cautio intelligitur secundum naturam actus super quo interponitur. fac. l. si stipulatus in pr. de usur. Alex. Imol. ad l. 54. ff. ad SC. Trebell. n. 6.

XIII.

Cautio, quando non debet interponi in actu, si tamen interponatur & contrarium fiat, non committitur, ut determinat And. in cons. si damna. in verb. si personarum lexiū per text. in l. 24. §. viva. ff. de damn. inf.

XIV.

Ad cautionem de non offendendo Jux ex

officio quem cogere potest. Afm. de execut. §. 3. c. 131.

XV.

Cautio prætoriana non interponitur ut plus exigi possit, quam de jure debeat: sed solum ut sit tantum de eo quod de jure debetur fac. l. 1. §. si quis sub conditione 14. ut leg. nom. cav. & l. si legati servi nomine 56. de leg. 1. Imol. ad l. 54. ff. ad SC. Trebell. n. 5.

XVI.

Cautio interposita post rem judicatam nullius est effectus, sed factio & solutio opus est, ne sc. victus litem iterum refricet, & instauret. Bald. in Auth. Et qui jurat. num. 20. de bon. auth. jud. poss. Cravet. consil. 204. num. 7.

CAP. XIX.

De Cautione rati.

Axioma I.

Quoties nullo in mandato defectus, toties ille per cautionem de rato suppletur.

Ratio: quia sic dubium quadantenus est mandatum. Hinc cautione de rato opus, ut per illam dubietas elidatur.

Exempl. ita ergo si mandatum non fuisset sigillo munitum; si hic vel ille actus in specie non fuerit procuratori commissus, cautio de rato ideò potest exigi l. 1. C. de procur. Idem si contra mandatum producatur, Wurms. L. 1. obs. forens. tit. 10. obs. 2. & 3.

Limit. ut non procedat, quoties causa vel actus speciale mandatum requirit. Brunn. ad l. 1. C. de procur. in fin.

II.

Quoties nullus in mandato defectus, toties cautione de rato non est opus.

Ratio: quia Dominus litis tenetur factum procuratoris jure Mandati ratihabere. l. un. C. de rat. iudand. de quo quidem hodie minus dubium, cum ex Praxi notoriâ omnibus mandatis nunc inferi soleat clausula rati.

De Celeritate v. infra de Occultatione.

CAP. XIX.

De Celeritate v. infra Festinatio.

Axioma I.

Celeritate conjungendarum inter se actionum sæpe una actio occultatur & subripitur. l. 3. §. 12. de donat. inter vir. & uxer. 66. de hered. instit. Sic celeritate conjungendorum extremorum medium sæpè occultatur aut transcenditur, re transactâ brevi manu, ut Dd. loquuntur, & Liv. l. 32. transcendendo media summa continuans imis. neque enim possunt duo extrema esse sine medio, quod vel fingatur, vel intellectu apprehendatur, Cujac. in Papin. l. 12. Respons. l. 31. §. 1. de donat. Berseb. ad te 2. f. 45. not. 2.

II. Quod